

התקיימה האמונה ופח"ב בס"ד ולא תזכר לא רמ"י

זֶה הַשֵּׁעַר לְה' צְדִיקִים יָבוֹאוּ בוֹ

א"י תשע"ט ספר חזו"ת

אֲדַרְבֵּה תָּן בְּלִבְנוֹ

הוא זה שיש בו חכמה וחסד ורחמים וחסד

מֵאֲמָרִים נִפְלָאִים, שְׁבִיבִי מוֹסֵר, פְּנִינֵי דַעַת וְסִפּוּרִים
מְרִטִיטִים, הַמְעוֹרְרִים אֶת הַלְּבָבוֹת לְהִפְרִי בְּעֶרְךָ מַעֲלַת
אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל בְּחִשְׁיבוֹת הַשְּׁלוֹם וּבְרַעַת הַמַּחֲלָקָה, בְּגִדְלוֹת
הַמְעַבִּיר עַל מִדּוֹתָיו, בְּשִׂכַר הַתְּרַנוֹת וּבַעֲנֹשׁ הַפְּגִיעָה בַּזּוֹלָה,
בְּמַעֲלַת הַדֵּן לְכַף זְכוּת וּבְרוֹמְמוֹת הַנְּעֻלָּבִים וְאִינָם עוֹלָבִים
מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנֵי פֶז, דְּבָרֵי רְבוּתֵינוּ הַקְּדוּשִׁים הַחַל מַחֲזִ"ל
הַקְּדוּשִׁים וְעַד לְגִדּוּלֵי דוֹרְנוֹ אָנוּ.

הוא זה שיש בו חכמה וחסד ורחמים וחסד

נְעָרְךָ בְּס"ד ע"י

יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל בְּלִאמוֹ"ר רַבִּי אַבִּיגְדוֹר נַחֲמִיָּה זצ"ל פּוֹזֵן

1998-2017-2018

כְּסֵלוֹ ה'תשע"ו

יוֹצֵא לְאוֹר ע"י

אַרְגּוֹן "שְׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל"

פַּעִיָּה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

יעמדו על הברכה אלו שנשתתפו במלאכת העריכה:

הרב צבי יוסף שכטר שליט"א

הרב יהודה צימרוט שליט"א

גב' ת. שפריי שתחי'

וכל אלו שהיו שותפים במלאכת הקודש של הוצאת כרך זה לאור
עולם:

הרב מרדכי פליגמן שליט"א

הרב דוד נתנאל גליק שליט"א

גב' א. זילברמן שתחי'

גב' מ. גולשבסקי שתחי'

גב' ת. הירשוביץ שתחי'

כל הזכויות שמורות כולל איסור העתקה וצילום

הפצה: יפה נוף טל' 581-581-1599

להארות והערות:

ארגון שלום על ישראל

פקס- 08-9390828

9	
19	
21	
55	פתח דבר
59	אהבת ישראל
67	מאמרים
69	רעיונות
116	ספורים
122	להעביר על המדות - כיצד?
129	מאמרים
132	רעיונות
143	ספורים
149	הנעלבין ואינן עולבין
165	מאמרים
168	רעיונות
184	ספורים
196	הזתור ושקרן
247	מאמרים
249	רעיונות
264	ספורים
270	בקשת מחילה
	מאמרים
	רעיונות
	ספורים

305	הפגיעה וענשה
307	מאמרים
330	רעיונות
348	ספורים
397	רעת המחלקת
499	מאמרים
414	רעיונות
432	ספורים
455	מחלקת קרח ועדתו
457	מאמרים
468	רעיונות
485	שנאת חנם
487	מאמרים
509	רעיונות
515	ספורים
519	לדון לכף זכות
521	מאמרים
534	רעיונות
559	ספורים

בשביל מי שבולם את עצמו בשעת מריבה

המעשה המזכיר בספר "אש החורה" מעשה אמת שארע לפני למעלה ממאה שנה. מעיד על בלימת פה אחת, שזכתה את בעליה ואת כל העולם כולו במשכית חמדה, עמוד מעמודי העולם.

אשת חבר, עקרת בית, מלמה את כביסתה על גבי החבלים בתוך הפשפוש. זה עשה סימה יום כביסה מפנה, ובעת סוף סוף יכולה הייתה לגודל על המגמר ולהנות מן הסדנים הבוקרים והחלצות המלבנות.

היא נשלחה בפתח ביתה, כדי להחזיר את הבית למתקנתו הרגילה. בדיוק כאשר חלפה במקום שכנה אחרת, עצביה המתוחים מלכתחלה נמתחו עוד יותר קשהקשיתה הכביסה על המעבר. בלי לחשב יותר מדי, מרהרה הביתה, נטלה וזג מספרים וזורה את החבל. בו רגע נפלה כל הכביסה על האדמה הבצויה ושום זכר לא נותר מצחומה.

וג עינים מקוץ מכאב עקב אחריה מבעד לחלון. בעלת הכביסה ראתה אותה מתכרבת עם המספרים, ובבת אחת קלטה את כוננתה הודונית. כמעט ונפלטה מפיה קריאה לעזרה, קריאה שהיתה מועיקה את כל שאר השביות, וגם מכפישה את שמה של השכנה המזיקה... קריאה שמעולם לא נקראה.

חשקה שפתוחיה בחוקה, וצאה החוצה. ברממה הרימה את הכבסים והכוסה הביתה. בעיניה דמעות.

שוב התחילה מלאכת הכבוס השוחקת בגב כפוף, שוב נטבלו הידים בסבון הכביסה הצורב, ואזמו מן המים החמים ומן המאמץ. הפעם, לאחר שעות העבודה, הרחיקה לכת לעבר השכונה הנדושה, מצאה לה חבלי כביסה ומלתה שם, הרחק מעינה הרעה של השכנה הכעסנית.

לשדר הלילה שבה הביתה. עדן עצירות היו הדמעות בעיניה. עוד מעט ישוב אישה מבית המדרש, וכה משתוקקת היא לספר לו, למצא

איזושהי הבנה, השתתפות ותמיכה - אך קלשלב, נותר פיה סגור על מסגור. לשון הרע!

בשעה מאחרת נקשה הגזרת על דלת הבית. עיניה היו נפוחות מכבי: "אנא סלחי לוי! כבר קבלתי את ענשי - בני הקטן קודם מחסו!"

והצדקנית מוחלת לה, מחילה בלב שלם, ומאחלת ברכות רפואה שלמה לילד החולה.

קר נודע לבעל מקל אותו מעשה.

לשנה הבאה נפקדה האשה, שהיתה חשוכת כנים מזה שנים רבות. היא זכתה לבן תלמיד חכם, שהאיר את עיני ישראל בכל העולם כולו - הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל!

בעיה אישית שאפשר לפתר...

פגיעה מקורה בדרך קלל במצוקה אישית של הפוגע, שבאה לידי בטוי בדרך שלילית. אדם שפגעו בו ומשכיל להתבונן באפן כזה אינו חש פגוע, אלא רואה בפוגע מסכן הזקוק לעזרה.

רבי אלימלך בידרמן ספר שרבי שלומקה מזייעהל זצ"ל היה נוהג לעשות ישועות ומופתים רבים במקנה. פעם הבחין בו אדם והחל לצעק עליו: "מה אתה משתטה כאן?", צעק וצעק ולא נחה דעתו עד שננשש אליו וסטר בחזקה על לחיו.

כשיצא מן המקנה, קרא רבי שלומקה לרבי אליהו רוט, נתן בידו מעטפה והורה לו ללכת לבית הפוגע ולתת לו את המעטפה הזו. כשהעביר ליעדה את המעטפה, עם סכום הקטף הנקבד שהכילה, הודה לו המקבל נרגשות: "החייית את נפשי! הייתי זקוק לזה ביותר!"

חזר וספר על תגובתו לרבי.